

Bolo mi položených päť otázok - tie isté ako i na KS ZNB.
Druhy výsluch som mal 27.7.1981 bez prítomnosti môj-
ho obhájcu. Mjr. Hanko sa ma spýtal, či som ochotný
vypovedať i bez prítomnosti obhájcu. Súhlasil som.
Výšetrovatelia mi kládli opäť tie isté otázky: Zaujímalo
ich s kym som na cele (hoci to dobre vedeli), či mi chví-
li zatiaľ človeku do tých najbolavejších miest a do ei-
tor. Stále ma presvedčovali, že môžem klamat, pretože
som obvinený a vzápäť na mňa nalielali, aby som
vypoedať nepravdu. Ubezpečovali ma, že to je len za-
čiatok, že sa sem (do väznice) ešte nachadia a sediť
budem dôtedy, pokiaľ sa nepriždem. Hovorili mi, že ma
čaká osem rokov, ženy sa s nami budú rozvádzat, ale
on, mjr. Hanko mi pomerne, keď sa prižnám. Veľmi sa mi
čuduje, že kryjem takí bardi vrakom. Všetci sa už po-
prižnávali, iba ja som "tvrdý" a hradim sa na partizána.
Tie prednášku sprevádzal sarkastický smiech. Väznenie
všetkých osôb je podmienene mojím priznaním. Upozornil
ma, že oni výšetrovatelia písu posudok, kto sa ako sprá-
val pri výšetrovaní, čo sa zohľadňuje vo vyske trestu.
Odpovedal som, že žiadny trest nečakam, pretože som
nikdy nikomu neubližil a s vecou nemám nič spoločné.
S jeho pomocou dostanem symbolický trestník, ale ja
musím povedať jemu. Ja som mu povedal, že dobré, bu-
dem rozprávať, ale predom ho upozornil, že si všet-
ko vymyslím, pretože nič také nie je pravdu. On mi
povedal, že i tak sa mi nič nestane, pretože som obvi-
nený a obvinený klamat môže.

Pri uzavorení spisov som sa po príjkarat rozprával osa-
mote s mojim obhájcom Dr. Arbetom! Bol som z tých vý-
sluchov natoľko osprostenu, že som sa pre istotu spý-
ta, či sa mám priznať, i keď to nie je pravdu. Odpo-
vedal mi, že samozrejme nie. Vedy musím vypoedať
pravdu, pretože pravda sa odhalí. Takéto poučenia mi
dávali výšetrovatelia KS ZNB. V dnešnej dobe sa ani ne-
nájdzie príklad podobného barbarstva.

Dňa 4.8.81 som bol znova vysúšchaný mjr. Hankom a posku-
rátorm Mayerhoferom. Bol som ochotný vypoedať i bez
prítomnosti obhájcu. Môj obhájca odcestoval na dovolenku
na výsluhu sa dostavil Dr. Földes, niebol však prítomný, pretože
výšetrovateľ s tým nesúhlasil.

Skutočné utrpenie som začínil v druhom období mojich výslu-
chov. Dňa 7.8.1981 sa mi predstavil mjr. Hubcej a patr.
Taliga. Podrobil som sa asi tri hodinovému výsluhu, ktorý
počasoval iba z kriku hrozies, nadávania a tých najar-
gannejších urážiek. Výšetrovatelia mi povedali, že sa príšli
so mnou zoznániť, pozriet ma ako sa nás. Ubezpečili
mňa, že teraz sa už budeme stretávať ľahšie. Maje výšet-
rovanie prebrali, pretože som nechcel hroubit pravdu. Vy-
počul som si prednášku patr. Taligu o polahlujúcej okol-
nosti a stari pieseň "o tom, ako mi chce oni pomôcť".
Následoval výsluhu atrepaných otázok. Trval som na svo-

jom, čo podmienilo vývoj ďalšieho jednania. Zmenil sa to i spôsob rozhovoru. Už sme neboli obvinení, ale skutnený psi i nakažené špiny, hyeny ... inými slovami, vyšetrovateľ KS ZNB opomeral, že je príslušníkom bezpečnosti socialistického Štátu. Reval a vyhral žal sa mi. Keď som sa na neho pozrel, osapil sa na mňa nech na neho hervyvalujem očiská. On mi ukáže, že mi z toho aj špatne bude. Aby sme dostali takovinu, boli sme ako nadzrani bujaci. On takých grázov pozna, všetkých nás veľmi rýchlo prehovorí! Nech sa na neho nedívam, lebo vstane zo stoličky a ja dlužím aj to, že sem sa narodil. To čo postihlo Čertanovú praje mojej žene...

Bolo toho nekoncom veľa. Okamžite som žiadal politomnosť môjho obhajcu. On mi povedal, že obhajcu zavola až potom, keď záčiatkom hovorí. Nako by ho volal, keď stále luhám. Nech si nemyslím, že obhajca nemá iné rady, iba za mňou chodiť! Obhajca mi v ničom nemôže, pretože som mu len na prítiaz. Moj obhajca zobrajal moju obhajobu len z povinnosti, pretože nikto z advokátov nechcel takých špinavých vrakov obhajovať.

Prehlásil som, že dnešným dňom nie som ochotný nič vypovedať bez prítomnosti môjho obhajcu. Zároveň som im povedal, nech ma podľa možnosti viac neuavštievuju pretože viac s nimi nemám o čom hovoriť. Po preštupe väni, trestného poriadku som zistil, že pri obvinení zo závažného trestného činu sa jedná o nutné obhajbu a ja nemám právo o toto žiadať. On mi povedal, že mi dať také právo, aj sa mi v tých očiskach veľkých zatemní.

Toto isté počítačovalo aj 10.8.1981. Por. Taliga sústavne kričal, hrešil, oháňal sa hrozbami, zakazal mi fajčiť, nemohol som si ani nohy prekladať a musel som sedieť vyravnany bez toho, že by som sa mohol oprieť o operadlo. Naradil to i na pozdejšie výsluchy. Obaja vyšetrovatelia mi stále presvedčovali, že som na spomínanej diskotéke bol. Taliga sa mi spýtal, či mám dvojníka. Odpovedal som, že o tom nemiem. Či má niekto červenú fiatku a vypadá tak ako ja a je z Nitry. Povedal som, že takého nepoznám. Oh na mňa skrikol, že celá hromada ľudí mi na diskotéke videla a meravite hovoria Palo Bedač a jeho červenú fiat. Vtedy som sa pre zmennu rozčúnil zase ja! "Pan paručík, ja si myslím, že je v tom sakrá rozdiel, či bol to auto červené alebo žlté. To je krivé svedectvo, pretože červené auto som nikdy nemal. Paručík Taliga sa zarazil, pozrel na mjr. Hubcaja, pozrel i na mňa a spýtal sa mi, aký farby bol moje auto. Odpovedal som, že v júli 1976 som vlastnil vozidlo Fiat 500 žltnej farby. Žlté som ho kúpil, vlastnil aj predal. Por. Taliga: "No tak žlté, ved to je jedno." Odpovedal som: "To môže byť jedno pre Vás, ale nie pre mňa, pretože keď niekto alebo všetci hovoria o červenom aute, vedeme klamú, pretože červené auto sam nikdy nemal a vo diskotéke v Mlynskej doline som nikdy v živote nebola. Taliga zarazil na mňa kričať, že čo si to dovolujem, že som grázel jeden a on mi rýchlo strihne knida a nauči ma